

De kracht van de conga

Señora Rafaela, 93 jaar oud, bezocht onlangs het spreekuur met de klacht dat ze zich niet zo lekker voelde. Geen opvallende klacht, maar wel bijzonder in het licht van haar schaarse bezoeken aan de praktijk. Drie jaar geleden zag ik haar namelijk voor het laatst. De voorlaatste en tevens ook de eerste keer dat ze de praktijk bezocht was in 2000. We zagen haar nooit, zei ze, omdat ze nooit ziek was. Vijfendertig jaar eerder, in 1965, had ze voor het laatst een dokter bezocht.

Een week na haar bezoek aan mij bleek de 93-jarige zich weer kiplekker te voelen. We hebben het op een lichte virale ongesteldheid gehouden.

Federico Martis, 78 jaar oud, is ook al zo'n patiënt. Hem zag ik een paar dagen geleden. Hij zag er kerne gezond uit. Zijn dossier bevatte geen enkel gegeven. Hij bleek toch al jaren bij de praktijk te horen. Op de vraag of hij nooit ziek was, liet hij weten dat hij vijftig jaar geleden een keer een dokter had bezocht wegens een niersteen. Gelukkig had hij die kunnen uitsplassen. Sindsdien had hij nooit meer een dokter nodig gehad.

Over de reden waarom hij nu naar het spreekuur was gekomen, kon hij kort zijn. Hij had geen klachten. Een paar dagen tevoren kreeg hij pijn in zijn hiel. Van aloë in de tuin had hij een paar plakken afgesneden en die op de pijnlijke plek gelegd. De pijn verdween. Hij wilde echter graag weten wat de oorzaak van de pijn was geweest. We voerden een geanimeerd gesprek, niet over ziekten of klachten, maar over heel andere zaken. Hij vertelde dat hij eenmaal in de week een stukje aloë in een glas water liet trekken en dat vervolgens opdronk. Zo blijft zijn stoelgang goed en krijgt hij geen klachten.

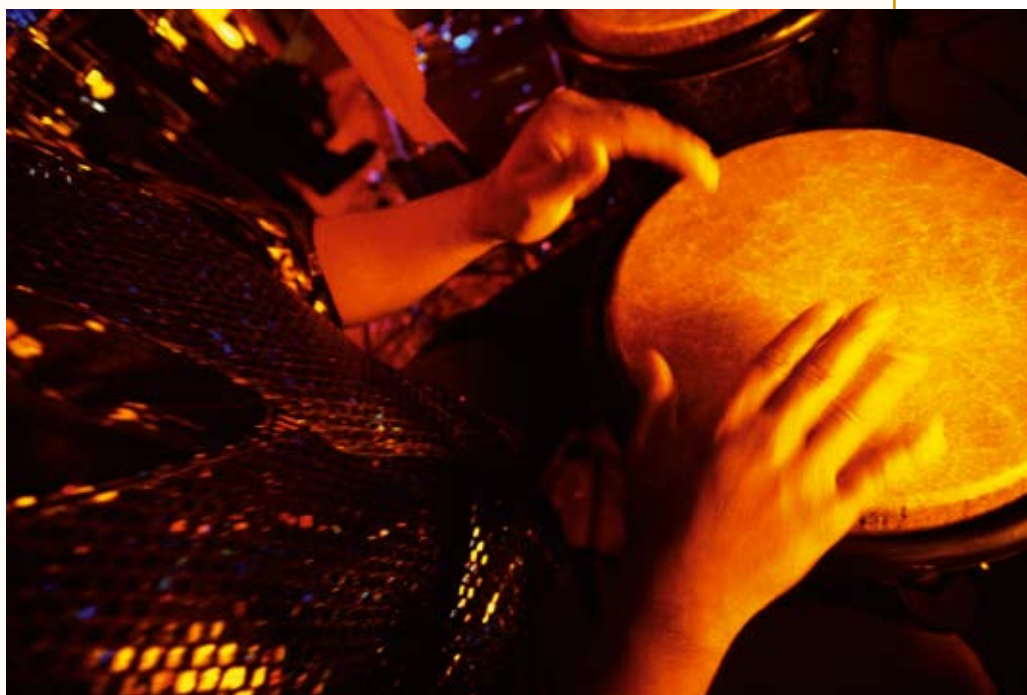
Een bijzonder verhaal dat ik deze dagen hoorde, was het relaas van Ruben, een man van begin veertig. Zolang hij zich kan herinneren, bespeelt hij de conga, een soort drum. Hij

maakt deel uit van een band. Een jaar of wat geleden merkte hij na een lange avond drummen met de band dat zijn urine een donkerbruine kleur had. Het gebeurde nadien nog een paar keer, vooral als hij langdurig had gespeeld en helemaal als hij daarbij ook een grote hoeveelheid bier had gedronken. Toen hij weer eens dergelijke klachten had, bleek de urine een vrij grote hoeveelheid eiwit, myoglobine, te bevatten. En verder zaten er veel, deels gehemolyseerde, erythrocyten in.

Onderzoek via internet maakte duidelijk dat dergelijke afwijkingen na conga drummen, maar ook na lange afstandsmarsen en joggen, in de literatuur vaker zijn beschreven. De oorzaak moet worden gezocht in herhaaldelijke schokken, in het geval van congaspelen door het trommelen met de handen. Een aantal factoren wordt in verband gebracht met dit fenomeen, zoals het ontbreken van bepaalde eiwitten in de celmembranen van de rode bloedcellen, een stoornis in chromosoom 16 en een tekort aan een van de stollingsfactoren, factor VII.

Genezing bestaat niet. Iemand met dit probleem zal een manier moeten vinden om ermee te leren leven. Ruben dus ook. ■

Irene Braakman,
huisarts op Curaçao

BEELD: CORBIS